

RAAD VAN STTE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.744 van 13 november 2000
in de zaak A. 97.136/IX-2547.**

In zake : 1. de VZW BEMEFA,
2. de NV PRECONEX,
die woonplaats kiezen bij
advocaten P. PEETERS en D. DE KEUSTER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en Middenstand.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW BEMEFA
en de NV PRECONEX op 6 november 2000 hebben ingediend om
bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk
besluit van 15 oktober 2000 betreffende de verplichte
bijdrage verschuldigd door de veevoedersector aan het
Fonds voor de schadeloosstelling van landbouwbedrijven
getroffen door de dioxinecrisis;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 november 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 november
2000, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten P. PEETERS en D. DE KEUSTER, die verschijnen voor de verzoekende partijen, en van adviseur-generaal L. VANDEN EYNDE en advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat het besluit, waarvan thans de schorsing wordt gevorderd en dat bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 20 oktober 2000, luidens zijn aanhef getroffen is ter uitvoering van artikel 108 van de Grondwet en van de artikelen 10, 1/, 12 en 20, § 2, van de wet van 3 december 1999 betreffende de steunmaatregelen ten gunste van landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis; dat met dat koninklijk besluit de in artikel 1 gedefinieerde fabrikanten van voormengsels en mengvoerders en operatoren die bepaalde voedermiddelen en toevoegingsmiddelen in het verkeer brengen, ertoe verplicht worden tegen 16 november 2000 aan de verwerende partij een verklaring te bezorgen met de opgave van het omzetcijfer dat zij in het laatst afgesloten boekjaar hebben gerealiseerd (art. 2), dat vervolgens die fabrikanten en operatoren verplicht worden om tegen 15 december 2000 een bijdrage van 6 pro mille op hun omzetcijfer te storten in het Fonds voor de schadeloosstelling van landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis (art. 3), tenzij zij er zich toe verbinden om een vrijwillige bijdrage van "minstens 4 pro duizend" te betalen en deze bijdrage daadwerkelijk betalen hetzij in éénmaal vóór 31 december 2000 hetzij in vier jaarlijkse schijven (art. 4); dat de partijen

het erover eens lijken te zijn dat het opgezette systeem

ook gelezen moet worden in functie van de fiscale bepalingen van de wet van 3 december 1999, waarvan artikel 11 bepaalt dat vrijwillige bijdragen op het stuk van de inkomstenbelasting als een "gift" worden beschouwd (art. 104 Wetboek van Inkomstenbelastingen - de bedragen worden van het totaal netto-inkomen afgetrokken), terwijl, naar luid van artikel 12, lid 2, van dezelfde wet, de verplichte solidariteitsbijdrage "niet als beroepskost aftrekbaar (is) inzake inkomstenbelasting"; dat, aldus bekeken, het bestreden besluit concreet voor alle ondernemingen de verplichting instelt om een bijdrage aan het Fonds te betalen, maar dat die verplichting voor de betrokken ondernemingen veel lichter wordt wanneer zij zich bereid verklaren vrijwillig aan de verplichting te voldoen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is, dit wil zeggen dat de afhandeling van de vordering volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen omdat het aangevoerde nadeel zich op dat ogenblik reeds definitief gerealiseerd zal hebben;

3.1. Overwegende, daargelaten de vraag of de verzoekende partijen met de nodige diligentie hebben gehandeld (het bestreden besluit is bekendgemaakt op 20 oktober 2000; de verzoekende partijen hebben gewacht

tot 6 november 2000 om de vordering in te stellen terwijl de eerste formaliteiten reeds op 16 november 2000 moeten vervuld zijn), dat de verzoekende partijen met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteenzetten wat volgt: het nadeel is ernstig want de mengvoedersector -waarvan de eerste verzoekster de belangen behartigt- is een sector die wel grote omzetcijfers haalt maar die met een geringe toegevoegde waarde werkt en bijgevolg zijn de ondernemingen "bijzonder gevoelig voor bijkomende lasten"; uit de medege-deelde bedrijfsgegevens blijkt dat meer dan 20 bedrijven in 1998 een omzet gerealiseerd hebben van meer dan 1 miljard BEF, maar dat omzetcijfer heeft in vele gevallen slechts enkele miljoenen frank winst opgeleverd en zelfs verliezen; in functie van de omzet vormt de vrijwillige bijdrage die zij nu moeten betalen een grote som en die moet betaald worden "met beperkte cash flow"; in die zin zullen "verschillende bedrijven niet of nauwelijks in staat zijn deze bijdrage te betalen (en) deze bijdrage beïnvloedt onmiskenbaar op ernstige wijze de bedrijfsfinanciering van elke onderneming"; tweede verzoekster kan de "financiële impact van de bijdrage" niet bepalen zonder eerst een "uitgebreid boekhoudkundig onderzoek" gevoerd te hebben maar in ieder geval zal haar omzet voor 1999 (428.403.000 BEF) een bijdrage van meer dan 1.000.000 BEF genereren terwijl zij geconfronterd wordt met een "verlies uit gewone bedrijfsuitoefening van 13.763.000 BEF"; het nadeel is moeilijk te herstellen in die zin dat er bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die het in aanmerking nemen van een financieel nadeel verantwoorden, met name het feit dat de verwerende partij rechtsherstel belet en het feit dat "de continuïteit van bepaalde bedrijven" in gevaar komt; het onmogelijk maken van rechtsherstel zien de verzoekende partijen in het feit dat het bestreden besluit de ondernemingen economisch dirigeert (hetgeen juridisch vertaald wordt als dwang) naar de optie van de "vrijwil-

lige bijdrage" maar dat, aangezien de vrijwillige bijdrage gekatalogeerd wordt als een gift (een burger-rechtelijk begrip met eigen wetmatigheden) en aangezien de ondernemingen ter zake een "verbintenis" moeten aangaan, zij de bijdragen in geval van vernietiging van het bestreden besluit niet zullen kunnen terugvorderen; het gevaar voor het voortbestaan van de betrokken ondernemingen blijkt uit de voorgelegde bedrijfsgegevens voor het jaar 1998, met daarbij de vaststelling dat de niet-betaling van de vrijwillige bijdrage aanleiding geeft tot een belangrijke verhoging wat voor "een bedrijf met een krappe liquiditeitstoestand de verplichting tot het aanvragen van het faillissement van de onderneming (kan inhouden)";

3.2. Overwegende dat de verzoekende partijen zich beroepen op een financieel nadeel maar dat zulk nadeel in beginsel herstelbaar is; dat zij wel van oordeel zijn dat er om twee bijzondere redenen in dit geval toch acht op geslagen moet worden, te weten enerzijds de bedreiging van de continuïteit van de ondernemingen en anderzijds de belemmering van de toegang tot de rechter doordat de ondernemingen gedwongen worden te kiezen voor een vrijwillige bijdrage die zij dan, na een vernietiging, niet meer terug zullen kunnen vorderen aangezien die vrijwillige bijdrage het karakter heeft van een gift in de burgerrechtelijke zin van het woord;

3.3.1. Overwegende dat de eerste verzoekende partij een vereniging is -een VZW- die de beroepsbelangen verdedigt van haar leden, producenten of invoerders van mengvoeders en voormengsels; dat, indien zij aldus als vereniging in rechte kan opkomen voor de collectieve belangen van haar leden, het evenwel voor het bevelen van de schorsing van een administratieve akte ook vereist is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het besluit dat zij bestrijdt haar een moeilijk te

herstellen ernstig nadeel berokkent; dat dat nadeel persoonlijk moet zijn, dit wil zeggen dat het de verzoekende partij zelf moet betreffen; dat in deze de eerste verzoekende partij geen dergelijk nadeel van haarzelf aanwijst; dat zij het nadeel uitsluitend toespitst op de financiële moeilijkheden die haar leden -sommige van haar leden- individueel bedreigen; dat het aan die leden zelf toekomt hun individuele belangen te verdedigen en aldus, in een schorsingszaak, hun nadeel concreet te bewijzen;

3.3.2.1. Overwegende, wat de tweede verzoekende partij betreft, dat zij haar nadeel legt in de omstandigheid dat zij haar bijdrage, gemeten op de omzet van 1999, raamt op 1.000.000 BEF terwijl de bedrijfsvoering haar voor het jaar 1999 met een verlies van 13.700.000 BEF confronteert; dat zij daarmee evenwel niet aantoonst en dat op zicht van het dossier in redelijkheid ook niet aangenomen wordt dat de continuïteit van haar onderneming door het dragen van die bijkomende last -te betalen op 15 december 2000 of gespreid over vier jaar- in het gedrang zal komen aangezien aan de ene kant uit de overgelegde jaarrekening van het jaar 1999 blijkt dat het jaar afgesloten is met een winst vóór belasting van meer dan 36.000.000 BEF en dat de totaal overgedragen winst meer dan 83.000.000 BEF bedraagt terwijl aan de andere kant geen enkel bewijs wordt voorgelegd dat zij over geen betalingsfaciliteiten meer beschikt of dat zij geen kredietopneming meer kan doen om, ondanks de betaling van de bijdrage, haar activiteit voort te zetten; dat derhalve de verwijzing door de tweede verwerende partij naar de vrees voor het voortbestaan totaal ongeloofwaardig is;

3.3.2.2. Overwegende dat de tweede bijzondere omstandigheid om in deze toch acht te slaan op een pecuniair nadeel evenmin overtuigt, om volgende reden : de verwe-

rende partij betoogt ter terechtzitting dat, ook wanneer de ondernemingen voor het voldoen van hun bijdrage zullen opteren voor het systeem van "vrije bijdrage" die met het bestreden besluit wordt ingesteld, het verdwijnen van dat besluit uit het rechtsverkeer die ondernemingen niet in een rechtstoestand plaatst die verschilt van de ondernemingen die de verplichte bijdrage betalen zodat ook zij met de geëigende middelen de terugbetaling van de bijdrage zullen kunnen nastreven; die stelling overtuigt; immers, de vrije bijdrage -evenzo de verbintenissen die de ondernemingen ter zake moeten aangaan- vindt net als de verplichte bijdrage haar enige oorzaak in het bestreden besluit (wil men aan de verplichte bijdrage ontsnappen, dan moet de vrije bijdrage betaald worden) en dus bestaat er, na vernietiging van de juridische grondslag van de bijdrage -zowel de verplichte als de vrije-, in rechte nog alleen een betaling zonder oorzaak -een onverschuldigde betaling- waarvan de terugvordering mogelijk is;

3.4. Overwegende dat de verzoekende partijen het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantonen; dat a fortiori zij niet aantonen dat het ingeroepen nadeel -inzonderheid de problematiek van de continuïteit van de onderneming- zich zo spoedig zal realiseren dat een uitspraak van de Raad van State volgens de gewone schorsingsprocedure geen soelaas meer kan brengen; dat aldus niet voldaan is aan de grondvoorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien november 2000, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.